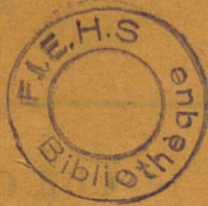

CATALUNYA
GROP N.R.

J. A SACO 415
SANTIAGO DE CUBA

BUTLLETI D' INFORMACIO CATALANA

NUMEROS 17 Y 18

PUBLICACIÓ DEL "CATALUNYA" GROP N.R.

ABRIL 10. 1941

CRONICA

Un compatriota dels recentment arribats, ens felicitava per la nostra claredat en l'exposició de l'ideari separatista que coincidia, ens deia amb els seus sentiments; però ens feia avinent, si no creiem que no era aquest el moment d'exposar-lo amb la claredat que ho feiem, per a no esverar a aquells esperits endarrerits en la seva evolució sentimental i perjudicar, en conseqüència, una unió dels catalans.

Aquest criteri del nostre amic, és el mateix, ho hem pogut confirmar, que tenen algunes personalitats catalanes exilades, provinents de diferents sectors polítics i ja no es tracta, en aquest cas, d'aquell pòsit d'assimilació de qué parlava Prat de la Riba, ni d'aquella marca de l'esclau de qué ens parlaven posteriorment aquells que es deien nacionalistes integrals i que els catalans portem a l'ànima, delatant la nostra esclavitud, com els bous porten, a l'anca, la marca del ferro que delta la seva pertinença. Es tracta d'un cas de fidelitat a mètodes polítics, d'adherència a disciplines de partit, de tossuda persistència a sistemes reiteradament fracassats, però que de tant haver-los exercit, han arribat a constituir una subconsciència que les impideix donar major amplitud al seu esperit.

La nostra actitud no és d'ara, ni obeeix a cap circumstància del moment. Es la nostra actitud de sempre, avesats a escoltar les veus del nostre esperit; la veu del patriotisme que no ha fallat mai.

Nostra actitud no ha estat tampoc una característica exclusiva nostra. L'intensitat de l'ideal, el to i el procediment, han estat els mateixos de les altres entitats catalanes d'Amèrica, per la mateixa causa. I ens atrevim a dir que ho seran també dels demés catalans exiliats si, voluntàriament, no oposen a la lliure expansió dels seus sentiments patriòtics, els convencionalismes de partit i les apreciacions personals, de vegades interessades, o la visió estreta d'un possibilitat immediata de solució, que, sempre serà transitoria, mentre no sigui total, en la que nostra situació futura es tornaria a veure sotmesa al joc altern de caigudes i redressaments que tan trista experiència ens ha donat i quina llissó costa d'aprendre.

La cura de l'exili podriem qualificar a aquesta reacció que, quan no hi ha un voluntari esforç en contra o un llast feixuc que la voluntat ha d'esforçar-se a tirar per la borda, es verifica en el cor de cada català, allunyat de la terra, i que explica la causa per la qual les entitats catalanes d'Amèrica, dedicades al cultiu de la Pàtria, hagin estat radicals en concebir l'ideal de llibertat, i que no és altra cosa, que l'esforç per substituir idealment la Pàtria absent. Separats d'un ambient d'asfixia moral, és aleshores que la terra es veu més bella i més pura, que s'exageren les seves virtuts i s'ambiciona més legitimament.

Per aixó estan equivocats tots aquells que es creuen que el secret per l'atracció dels catalans esgarriats, està en amagar o bé dissimular, les nostres conviccions patriòtiques. Molt pocs d'aquests catalans són renegats, la

...República Catalana

Que n'és de magnífica aquesta simbòlica diada del 14 d'abril!

Esperances fetes carn viva!

Miracle de la Pàtria que ressuscita!

Explosió triomfal de les ànsies de la rassa!...

Recomensament brillant cap a la grandesa enyorada i desitjada...

LLIBERTAT!

La paraula essència de tots els himnes dels pobles lliures.

Sobirania de la Pàtria!

Graó ineludible per a la plena responsabilitat col·lectiva!

JUSTICIA!

Essència immaculada que sadolla la fam de tots els cors.

REPUBLIC CATALANA

Els mots que ens agermanen.

Ahir en un comensament escanyat. Ara en una esperança d'un demà immediat.

PATRIOTES: Cal que retornin aquells jorns gloriosos, quin fruit na vam saber conservar.

Unim-nos tots els separatistes.

Cridem a qui no ho sigui i fem-lo nostre!

Quan tots formem un feix de catalans dignes no ens prendran lan ostra llibertat...

La defensarem com sigui i contra qui ens vulgui barrar el pas.